

Zemřel Ing. Jan HUSÁK

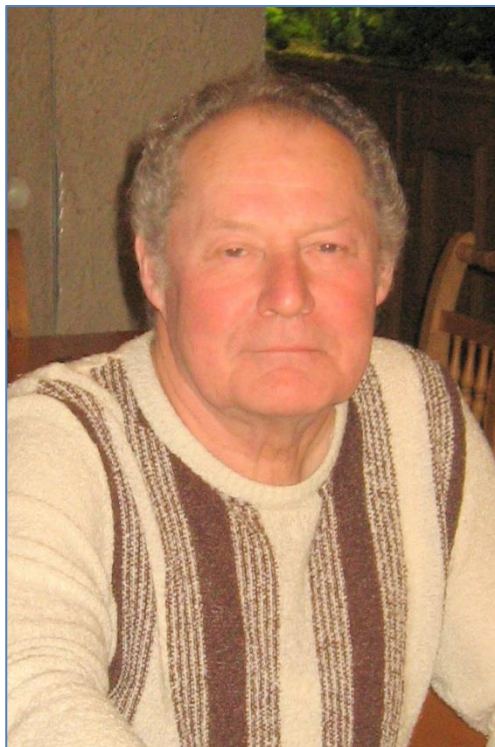
26. ledna 2018

Nekrolog zaznamenal
Martin Dien

Letečtí kamarádi, pojďme si pokorně zavzpomínat. Zavzpomínat, na vojenského leteckého kamaráda Ing. Jana HUSÁKA.

Honza se narodil 11. dubna 1942 v obci VETLÁ v litoměřickém regionu. A to, přesně do roka a do dne, po narození starší sestry Ludmily. I proto byla Ludmila, v jeho dětství i v dospělém věku, jednou z nejbližších. V roce 1948 začal navštěvovat základní školu v obci Hošťka. Po jejím ukončení v roce 1957 nastoupil na Střední průmyslovou školu elektrotechnikou v Chomutově.

Ano, elektrotechnika byla jeho pracovní hobby. Pracoval v ní po celý svůj profesně bohatý život. Od mladosti pracoval jako elektrotechnický specialista i manažer až po seniorský věk, kdy téměř do „posledního pozemského vydechnutí“ pracoval jako středoškolský odborný učitel předmětu elektrotechnika.

Od mládí, zdatný postavou, rád sportoval. Vždyť během středoškolského studia hrál juniorskou ligu hokeje za město Chomutov. Dokonce odehrál i tři mezinárodní zápasy v československém juniorském mužstvu, jako reprezentant republiky. Sportoval vrcholově až do doby, než při nevinném středoškolském fotbálku mu soupeřící spolužák „prokopl“ koleno. S vrcholový sportem byl konec. Přesto se udržoval i dál v dobré tělesné kondici.

Po studiu středoškolské elektrotechniky v roce 1961, nastoupil k vysokoškolskému studiu elektrotechniky na ČVUT v Praze. V roce 1963, po dvou letech studia ČVUT, akceptuje nabídku stipendijního zahraničního vysokoškolského studia na Leningradském elektrotechnickém institutu v SSSR. Studuje i tam obor elektrotechniku, se zaměřením na radiolokační techniku. Zde pak vykoná vojenskou praxi při vysoké škole u severského vojenského námořnictva SSSR. A to službu na ponorce.

Po úspěšném ukončení studia se HUSÁK Jan v roce 1966, již jako inženýr elektrotechniky, vrací do Československa. Nastupuje jako absolvent VKVŠ na vojenskou základní službu k 11. leteckému stíhacímu pluku v Žatci. A v roce 1967 podepisuje službu vojáka z povolání. Vstupuje do vojenského letectva, kterému bude věren a bude mu vojensky a odborně „sloužit“ až do doby, kdy stíhací letectvo v Žatci k 31. prosinci 1993 skončí.

V roce 1970 nastupuje jako odborný inženýr radiotechnického vybavení letadel skupiny letectva na 3. divizi PVOS v Žatci. Po několika letech se stává hlavním inženýrem této skupiny.

V roce 1984 Honzu postihla ischemická porucha myokardu a po angioplastice odchází v roce 1985 do Výzkumného ústavu 030 Kbely do Prahy. I zde pracuje v letecké elektrotechnické specializaci ve výzkumu a vývoji ve prospěch armádního letectva. Později, se nejednou postěžoval, že život velkoměsta mu nevyhovoval a jízdy do práce v hromadné městské dopravě byly pro něj „vražedné“. Přesto jej láska k odbornosti a vysoká odborná zdatnost drží ve výzkumném ústavu VÚ 030 Praha celkem 6 let.

V roce 1991 nastupuje zpět k životnímu - alma mater, 11. stíhacímu leteckému pluku do skupiny odborných inženýrů. 11. stíhací letecký pluk v této době provozuje nejmodernější stíhačky československého letectva Mig-29. Vzpomínám si na tento okamžik. V hodnosti majora jsem vedl skupinu odborných inženýrů stíhacího pluku. A najednou mi oznámil hlavní inženýr divize, že ke mně nastoupí, inženýr HUSÁK Jan - bývalý hlavní inženýr divize. No a co? - reagoval jsem. No nic Martine, jenomže Honza je plukovník a sloužil naposled na Mig-21. No, tě bůh! Co já tu budu dělat s plukovníkem!? Vždyť plukovník je nejvyšší hodnost u stíhacího pluku a tuto má pouze velitel stíhacího pluku! Co tady bude dělat? Co já s ním budu dělat, jak mu mám „velet“? To budou potíže! Protestoval jsem.

Mýlil jsem se. Nekonečně jsem se v Honzovi mýlil. Honza měl totiž, snad urozeně vrozené, psychologické člověčí vlastnosti. Byly to slušnost, čestnost a loajalita. A nejen to. I pokoru k jakékoliv profesně vyšší autoritě. Přesvědčil jsem se o tom nesčetněkrát, v dalších letech vojenské či civilní interakci s ním, a to ve vztahu osob - nadřízený a podřízený. Vždy bylo na něj absolutní osobnostní a odborné spolehnutí. Děkuji mu za mnohé ...

Byl to člověk s velkým nadhledem.

Po nástupu k pluku, kde mladý začínal v roce 1966, se zapojil bez předsudků do práce. Při pracovním i osobním setkávání příslušníků inženýrsko letecké (ILS) služby, nikdy nedával hodnostní nadřízení plukovníka najevo. Po vzniku kontrolního oddělení stíhacího pluku, se stal jeho náčelníkem. Úspěšně aplikoval své bohaté odborné zkušenosti při konstrukci statutu kontrolního oddělení, které kdysi v 60. až 70. letech minulého století existovalo.

Po celou dobu života 11. stíhacího leteckého pluku byl užitečným a právoplatným členem ILS. Je to tak!

Po zrušení 11. leteckého stíhacího pluku v roce 1993 začal, již jako civil, pracovat v jím vedené pobočce IT společnosti CECOM. V roce 1995 nastoupil na SSPŠE v Žatci, jako středoškolský učitel odborných předmětů se zaměřením na elektrotechniku v denním později pak i v dálkovém studiu. A od roku 1997, až téměř do konce svého pozemského života, učil elektrotechniku i na SZŠ v Žatci. Byl to excelentní odborník respektovaný svými studenty a nejenom studenty ... Prostě nezahálel a plně se věnoval životu.

V roce 1964 si v místě zahraničního vysokoškolského studia našel svou celoživotní lásku - manželku Ludmilu. 10. září 1964 s ní uzavřel manželství, které trvalo bezmála 53 a půl roku. Vlastně trvalo „dokud je oba Honzova smrt nerozdělila“. V tomto manželství se jim v roce 1964 narodila dcera Olga a v roce 1970 syn Jan. Otec Honza byl synovi do poslední chvíle intelektuální oporou. Syn Honza - plk. gšt. Ing. HUSÁK Jan - ředitel MLCC GŠ „nepadl daleko od stromu“ a úspěšně pracuje v AČR.

Velkým koníčkem Honzy byla filatelie. Vlastnil velmi sympatickou sbírku známek s tuzemským zaměřením. Aktivně se setkával s filatelisty. Dále se zabýval historií. A společně s manželkou Ludmilou prací na zahrádce. Oba se věnovali vnučce Markétce, která bude letos maturovat.

Než jsem se s ním pracovním odloučil, tak jsem s ním pobýval téměř každý pracovní den. Takže vím, že když si významně protřel a poklepal prsty, spojenými do „zobáčku“, hrudní kost, tak se mu zrovna zdravotně nevedlo. Zamával ještě prstem, zašklebil se, a řekl: „Hm ... není to vono“. Byl opakovaně na angioplastice. Avšak, nešetřil se. Vždy plnil a splnil své povinnosti. To co měl.

Byl členem našeho spolku. Pravidelně a téměř bez absence se účastnil našich schůzí a akcí. Rád diskutoval. Byl bez výstřelků. Vloni jsme s ním oslavili polokulatých 75 roků. Bez problémů. Bez jakýchkoliv náznaků zdravotních problémů. Vzpomínali jsme a hodnotili. Povídali jsme si i o tom co nás ještě čeká ... s myšlenkami pouze na minulost a na budoucnost ... Ani náznak zdravotního problému či vyčerpání ...

Proto jsme zůstali udiveni. Jak rychle a bez rozloučení, 26. ledna 2018, odešel na věčnost. Odešel v tichosti. Odešel na věčnou pouť elektrotechnického inženýra do leteckého nebe. Rozloučili jsme se s kolegou a kamarádem v žatecké obřadní síni dne 2. února 2018.

Chybíš nám, kamarádům, Honzo! I po smrti jsi můj kamarád! Děkuji Ti! Čest Tvé památce!

Martin

*Kdo žije v srdcích těch,
které opustil, ten neodešel.*

V hlubokém zármutku a bolu oznamujeme všem svým přátelům a známým smutnou zprávu, že nám navždy odešel náš drahý a milovaný manžel, tatínek, tchán, dědeček, bratr, švagr a strýček, pan

Ing. Jan HUSÁK

Zemřel náhle
v pátek 26. ledna 2018 ve věku nedožitých 76 let.

S naším drahým zesnulým se naposledy rozloučíme
v pátek 2. února 2018 v 11.00 hodin
v obřadní síni města Žatce.

Žatec, dne 26.1.2018

Jménem pozůstalých:

Ludmila - manželka
Olga a Jan - děti
Soňa - snacha
Markéta - vnučka
Ludmila - sestra s rodinou